

I

(Ανακοινώσεις)

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τμήμα μείζονος συνθέσεως)

της 22ας Φεβρουαρίου 2005

στην υπόθεση C-141/02 P: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά T-Mobile Austria GmbH ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Άρθρο 90, παράγραφος 3, της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 86, παράγραφος 3, ΕΚ) — Ποσό των εισφορών που επέβαλε η Δημοκρατία της Αυστρίας στους φορείς δικτύου GSM — Μερική απόρριψη της καταγγελίας — Παραδεκτό)

(2005/C 93/01)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση C-141/02 P, με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 49 του Οργανισμού ΕΚ του Δικαστηρίου, ασκηθείσα στις 15 Απριλίου 2002, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: W. Mölls και K. Wiedner), υποστηριζόμενη από τη: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. de Bergues και F. Million), όπου οι λοιποί διάδικοι είναι: T-Mobile Austria GmbH, πρώην max-mobil Telekommunikation Service GmbH, με έδρα τη Βιέννη (Αυστρία), (δικηγόροι: A. Reidlinger, Esser-Wellié και T. Lübbig), Βασίλειο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωπος: H. G. Sevenster), το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως), συγκείμενο από τους B. Σκουρή, Πρόεδρο, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas και A. Borg Barthet, προέδρους τμήματος, J.-P. Puissochet (εισηγητή), R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr, M. Ilešič, J. Malenovský, J. Klučka και U. Lohmus, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: M. Poiares Maduro, γραμματέας: M.-F. Contet, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 22 Φεβρουαρίου 2005, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Ακυρώνει την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 30ής Ιανουαρίου 2002, max.mobil κατά Επιτροπής (T-54/99).

2) Απορρίπτει την προσφυγή που άσκησε η εταιρία max.mobil Telekommunikation Service GmbH ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

3) Καταδικάζει την εταιρία T-Mobile Austria GmbH στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 169 της 13.07.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(δεύτερο τμήμα)

της 17ης Φεβρουαρίου 2005

στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-453/02 και C-462/02 (αίτηση του Bundesfinanzhof για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Finanzamt Gladbeck κατά Edith Linneweber και Finanzamt Herne-West κατά Σάββα Ακριτίδη ⁽¹⁾

(Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Απαλλαγή τυχερών παιγνίων — Καθορισμός των προϋποθέσεων και των ορίων απαλλαγής — Υπαγωγή των παιγνίων που διοργανώνονται εκτός δημοσίων καζίνων — Τήρηση της αρχής της ουδετερότητας του φόρου — Άρθρο 13, Β, στοιχείο στ' — Άμεσο αποτέλεσμα)

(2005/C 93/02)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-453/02 και C-462/02, με αντικείμενο αιτήσεις εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, που υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) με αποφάσεις της 6ης Νοεμβρίου 2002, οι οποίες περιήλθαν στο Δικαστήριο στις 13 και 23 Δεκεμβρίου 2002 αντίστοιχα, στο πλαίσιο των δικών Finanzamt Gladbeck κατά Edith Linneweber (C-453/02) και Finanzamt Herne-West κατά Σάββα Ακριτίδη (C-462/02), το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans, πρόεδρο τμήματος, C. Gulmann και R. Schintgen (εισηγητή), δικαστές, γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl, γραμματέας: M.-F. Contet, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 17 Φεβρουαρίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Το άρθρο 13, Β, στοιχείο στ', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών – Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απαγορεύει στην εθνική νομοθεσία να προβλέπει ότι η εκμετάλλευση όλων των παιγνίων και των μηχανών τυχερών παιγνίων απαλλάσσεται από τον ΦΠΑ όταν πραγματοποιείται σε δημόσια καζίνο που λειτουργούν νόμιμα, ενώ η άσκηση της ίδιας αυτής δραστηριότητας από άλλους επιχειρηματίες πέραν αυτών που εκμεταλλεύονται καζίνο δεν μπορεί να τύχει της απαλλαγής αυτής.
- 2) Το άρθρο 13, Β, στοιχείο στ', της έκτης οδηγίας 77/388 έχει άμεσο αποτέλεσμα, υπό την έννοια ότι ο εκμεταλλεζόμενος τυχερά παίγνια μπορεί να το επικαλεστεί ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων για να αποκλείσει την εφαρμογή εθνικής νομοθεσίας που δεν συμβιβάζεται με τη διάταξη αυτή.

(¹) ΕΕ C 70 της 22.03.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τρίτο τμήμα)

της 17ης Φεβρουαρίου 2005

στην υπόθεση C-134/03 (αίτηση του Giudice di pace di Genova-Voltri για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως):
Viacom Outdoor Srl κατά Giotto Immobier SARL (¹)

(Ελευθερία παροχής υπηρεσιών — Ανταγωνισμός — Υπηρεσίες αφισκοκλήσεως διαφημιστικών μηνυμάτων — Εθνική ρύθμιση θεσπίζουσα δημοτικό φόρο διαφημίσεως — Παροχή από τους δήμους υπηρεσίας δημοσίας αφισκοκλήσεως — Εξουσία των δήμων να ρυθμίζουν την παροχή υπηρεσιών αφισκοκλήσεως διαφημιστικών μηνυμάτων — Μη εισάγων διακρίσεις εσωτερικός φόρος)

(2005/C 93/03)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Στην υπόθεση C-134/03, με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, που υπέβαλε ο Giudice di pace di Genova-Voltri (Ιταλία), με απόφαση της 10ης Μαρτίου 2003, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 25 Μαρτίου 2003, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Viacom Outdoor Srl και Giotto Immobilier SARL, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους Α. Rosas (εισηγητής), πρόεδρο τμήματος, Α. Borg Barthet, J.-P. Puissochet, J. Malenovský και U. Lohmus, δικαστές,

γενική εισαγγελέας: J. Kokott, γραμματέας: L. Hewlett, κυρία υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε, στις 17 Φεβρουαρίου 2005, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Τα σχετικά με την ερμηνεία των άρθρων 82 ΕΚ, 86 ΕΚ, 87 ΕΚ και 88 ΕΚ προδικαστικά ερωτήματα είναι απαράδεκτα.
- 2) Δεν αντίκειται προς το άρθρο 49 ΕΚ η είσπραξη ενός φόρου όπως ο δημοτικός φόρος διαφημίσεως που έχει θεσπιστεί με το decreto legislativo n° 507 – Revisione ed armonizzazione dell'imposta comunale sulla pubblicità e del diritto sulle pubbliche affissioni (νομοθετικό διάταγμα αριθ. 507 – Αναθεώρηση και εναρμόνιση του δημοτικού φόρου διαφημίσεως και των δικαιωμάτων αφισκοκλήσεως), της 15ης Νοεμβρίου 1993.

(¹) ΕΕ C 146 της 21.06.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 24ης Φεβρουαρίου 2005

στην υπόθεση C-320/04: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2000/43/ΕΚ — Μη εμπρόθεσμη μεταφορά της στο εσωτερικό δίκαιο)

(2005/C 93/04)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση C-320/04, με αντικείμενο προσφυγή λόγω παραβάσεως δυνάμει του άρθρου 226 ΕΚ, που ασκήθηκε στις 27 Ιουλίου 2004, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: D. Martin), κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου (εκπρόσωπος: S. Schreiner), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους R. Silva de Lapuerta, πρόεδρο τμήματος, J. Makarczyk και J. Ključka (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: P. Léger, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 24 Φεβρουαρίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, μη θεσπίζοντας τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2000/43/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 2000, περί εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισης προσώπων ασχέτως φυλετικής ή εθνικής τους καταγωγής, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.